

CKNAĆ SIĘ (4) *vb impf*

cknąć się (4), [**cnąć się** (*Linde*)].

się (3), sie (1).

3 *sg praes* cknie się (4) [*może impers od CKNAĆ*].

Sł stp brak, Cn s.v. zwiija mi się, Linde XVI w.

Odczuwać mdłości (4) :

cknąć się komu (2): Warujcie się prze Bog s̄trzeŃcie Bocz mi się barzo cknie yesczie *RejKup R*, q7.

Przen: Odczuwać niesmak (2) : O Poprawie Státutowych ártykułow cknie się mowić [*taedet loqui*]/
ponieważ ártykuł o męzoboycách [...] bárzo hárdzie wzgardzamy. *ModrzBaz* 142.

cknąć się komu (1): Albo żeby p̄stry kábát był przyczyną złégo: Aż mi fye cknie/ łucháiąc kazánia twoiégo. *PudłFr* 53.

Formacje pochodne: odsknąć się, przycknąć się, zecknąć się; zecnić się; ockniewać się.

Cf CKNIENIE